

תפ (אילת) 4329-12-25 - מדינת ישראל נ' מונטר אבו קאמל

ת"פ (אילת) 4329-12-25 - מדינת ישראל נ' מונטר אבו קאמל ואח'שלים אילת

ת"פ (אילת) 4329-12-25

מדינת ישראל

נגד

1. מונטר אבו קאמל

2. מחמד אבו קאמל

3. נור בעראני (עציר)

בית משפט השלום באילת

[28.12.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא שי ברגר

החלטה

1. בפניי בקשת הנאשמים, שהועלתה בדיון שהתקיים ביום 10.12.2025, להעברת הדיון לפני מותב אחר,

שמסמעותה בקשה לפסילת מותב בהתאם לסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "

חוק בתי המשפט).

רקע וטענות הצדדים

2. כנגד הנאשמים הוגש ביום 02.12.25 כתב אישום המייחס להם שתי עבירות של פגיעה כשהעברין מזוין, לפי

סעיפים 335(א)(1), 334 ו-29(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. לטענת באי כוח הנאשמים, יש להורות על העברת הדיון בתיק בפני מותב אחר. בא כוח נאשם 1 טען כי מותב נכבד

זה דן בעניינם של הנאשמים בדיון מעצר הימים שהתקיים ביום 30.11.25, במסגרתו לא היה מדובר בהסכמה אלא

בדיון מהותי בו נדרש בית המשפט להתעמק בחומר הראיות ולקבוע קביעות, לרבות קיומן של ראיות לכאורה, ואף

התייחס לחלקים מחומרי החקירה אליהם נחשף. עוד הועלה חשש כי המותב צפה בסרטונים מתיק החקירה, שיש

מחלוקת לגבי תוכנם, וכי נזק לא ייגרם מהעברת הדיון למותב אחר שלא דן בהליכי מעצר הימים. באי כוח נאשמים 2

ו-3 הצטרפו לדברים. בא כוח נאשם 3 הוסיף וטען כי עניינו של נאשם 3 מקבל משנה תוקף בשים לב לכך שכבוד

המותב משמש גם כמותב יחיד בבית המשפט לנוער באילת, ומכיר את הנאשם מתיקו הקודמים. נטען כי המותב ליווה

את נאשם 3 במשך כשנתיים, במסגרת תיקי נוער וכן טיפל בהליך הנזקקות המשפחתי, במהלכם עיין במספר רב של

תסקירים ונחשף לנבכי המשפחה והנסיבות, כולל גורמי סיכון ודפוסי התנהגות. בנסיבות אלו, ומבלי להטיל ספק

ביושרתו ובמקצועיותו של המותב, נתבקשה העברת התיק למותב אחר ולו מטעמים של מראית פני הצדק, שכן קיים

קשר אינהרנטי בין זהות האישומים בנוער לבין העבירות המיוחסות לו כאן.

4. בתגובתה שהוגשה ביום 11.12.2025, התנגדה המאשימה לבקשת הפסלות. המאשימה טענה כי הפסיקה קובעת שחשיפת שופט לחומרי חקירה בהליכי מעצר, ואף קביעת תשתית ראייתית לכאורית, אינה מקימה כשלעצמה חשש ממשי למשוא פנים. המאשימה הדגישה כי המותב דן בהארכת המעצר האחרונה בלבד של הנאשמים, על בסיס הצהרת תובע לפי סעיף 17(ד), כאשר הרף הראייתי בשלב זה נמוך משמעותית. נטען כי טענות כלליות בדבר חשיפה לראיות בלתי קבילות, ללא פירוט קונקרטי, אינן מספקות, וכי המותב נוהג לציין צפייה בסרטונים, מה שלא אירע כאן. באשר להיכרות קודמת עם נאשם 3, המאשימה טענה כי אין זה סביר שכל חשיפה לתיק אחר תפסול את המותב, שכן בית המשפט מכריע דינו של אדם על פי הראיות בתיק בלבד. המאשימה סיכמה כי הבקשה מבוססת על תחושות סובייקטיביות, חסרה תימוכין עובדתי או משפטי, וכי אין בה כדי להצדיק פסילת מותב מקצועי, במיוחד בבית משפט קטן בו מצב דברים זה שכיח.

דיון והכרעה

5. ככלל, הזכות והסמכות לשבת בדין היא גם החובה לעשות כן, ועל שופט לשבת בדין בכל עניין שהועבר לטיפולו [ראו: ע"פ 11343/05 אבו סיאם נ' מדינת ישראל (16.4.2006); ע"פ 3/15 טהרני נ' מדינת ישראל (18.1.2015); ע"פ 9837/16 קצב נ' נקש (11.1.2017); ע"פ 3168/18 שפורר נ' לשכת עורכי הדין בישראל (11.6.2018), ד"ר יגאל מרזל, דיני פסלות שופט, תשס"ו-2006]

6. המבחן לפסילת שופט מלשבת בדין מעוגן בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, שכותרתו היא "עילות פסלות", ולפיו יש לבחון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב:

"שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט."

7. הפסיקה קבעה כי המבחן לפסלות שופט הוא קיומו של חשש ממשי למשוא פנים, מבחן אובייקטיבי הנבחן מנקודת מבטו של השופט הסביר, ולא מנקודת מבטם הסובייקטיבית של בעלי הדין (ראו, למשל: ע"פ 8490/22 מטר נ' מדינת ישראל, פסקה 7).

8. ככלל, חשיפת שופט לחומר חקירה במסגרת הליכי מעצר, או היכרותו עם נאשם מתיקים קודמים, אינן מקימות כשלעצמן עילת פסלות אוטומטית. יש לבחון את מכלול נסיבות העניין, את היקף ומהות חומר החקירה הבלתי קביל אליו נחשף השופט, ואת השאלה האם מדובר ב"מסה קריטית" של ראיות היכולה "לנעול" את דעתו של השופט או לפגוע באמון הציבור (ראו: ע"פ 8490/22 מטר נ' מדינת ישראל, פסקה 9; ע"פ 7513/22 קלש נ' מדינת ישראל (1.12.2022); ע"פ 1650/20 שטסמן נ' מדינת ישראל, פסקה 7; ת"פ 65019-11-23 מ"י נ' יתח, פסקה 8).

9. עוד נפסק בהקשר זה, כי אין מקום להעלאת טענות בעלמא בעניין היחשפות המותב לראיות בלתי-קבילות, ויש לפרט מהן הראיות שאליהן נחשף המותב ולהבהיר באופן קונקרטי כיצד צפוי המידע להשפיע על שיקול דעתו (ראו: ע"פ 3856/21 בנטאמלק נ' מדינת ישראל (16.6.2021); ע"פ 6909/21 עודה נ' מדינת ישראל (18.11.2021); ע"פ 7513/22 קלש נ' מדינת ישראל (1.12.2022)).

10. בענייננו, כפי שציינה המאשימה, המותב דן בהארכת המעצר האחרונה בלבד בעניינם של הנאשמים, וזאת על בסיס הצהרת תובע לפי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים).

11. במסגרת דיון זה, שהתקיים ביום 30.11.25, נבחנה קיומה של תשתית ראייתית לכאורית לצורך הארכת המעצר, וזאת ברף הנדרש לשלב זה של ההליך. ביחס לקיומן של ראיות לכאורה, הפנה מותב זה בדיון לשני מסמכים ולעימותים שקשרו את הנאשמים לביצוע העבירות. אין המדובר בחשיפה ל"מסה קריטית" של ראיות בלתי קבילות, אלא ב"מבט על" או סקירה כללית של חלק מהראיות לצורך קביעת התנאים לשלב של הצהרת תובע. חשיפה כזו אינה מקימה חשש ממשי למשוא פנים. בית המשפט העליון קבע במפורש כי "מצב דברים שבו מותב הדן בעניין מעצרו של נאשם דן גם באישום לגופו, איננו רצוי, אולם הוא איננו מקים בהכרח עילת פסלות" (ע"פ 8490/22 מטר נ' מדינת ישראל, פסקה 9).

12. במקרה דומה בע"פ 8490/22 מטר נ' מדינת ישראל (22.12.22), דחה בית המשפט העליון ערעור על החלטת מותב זה, שבה נדחתה בקשת המערער לפסילה, לאחר שנקבע כי חומר ראייתי שאליו נחשפתי במסגרת הליכי מעצר ימים, שהיה "מועט" בהיקפו, אינו מקים חשש ממשי למשוא פנים ולא קיימת הצדקה להורות על פסילת המותב.

13. טענת ב"כ הנאשמים בדבר צפייה אפשרית בסרטונים נטענה באופן כללי, ללא פירוט, ואינה נתמכת בתיעוד כלשהו. טענות בעלמא בדבר חשיפה לראיות בלתי קבילות, ללא פירוט קונקרטי כיצד המידע צפוי להשפיע על שיקול הדעת, אינן מספקות לצורך הקמת עילת פסלות (ראו: ת"פ 19182-08-24 מ"י נ' שוורצברג (עציר), פסקה 9).

14. לגבי הטענה ביחס להיכרות שיפוטית קודמת של המותב עם נאשם 3, אכן, המותב מכהן בבית משפט השלום באילת, אשר מטבע הדברים, בהיותו בית משפט קטן עם מספר מצומצם של שופטים פלייליים, מטפל במגוון רחב של תיקים, לרבות תיקי נוער ותיקי נזקקות. כפי שצוין בהחלטות דומות שניתנו בעבר, בית משפט השלום באילת הינו בית משפט קצה ובו מכהנים שני שופטים בלבד הדנים בתיקים פלייליים, ומטבע הדברים כאשר מתנהלים בעניינו של נאשם מספר תיקים בבית משפט בו מספר שופטים מצומצם, מצב דברים כאמור הינו מצב אפשרי ושכיח. עם זאת, וזהו העיקר, אין שום קשר ישיר בין אירוע כתב האישום בתיק דנן לתיקי הנוער או להליך הנזקקות או למידע אליו נחשף שם מותב זה. בהיעדר קשר ישיר בין המידע שנחשף אליו המותב בתיקי הנוער והנזקקות לאירועי כתב האישום הנוכחי, אין במידע זה כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. המותב יבחן את הראיות והטענות בתיק זה לגופן, ללא קשר למידע שנחשף אליו בהליכים אחרים. וכפי שכבר נקבע בהקשר זה, העובדה ששופט דן בהליכים נוספים בעניינו של נאשם אינה מקימה כשלעצמה עילת פסלות, כל עוד לא הוכח כי קיימת "מסה קריטית" של ראיות בלתי קבילות או קביעות נחרצות ש"נעלו" את דעתו של המותב (ראו: ע"פ 50334-07-24 מ"י נ' עמר, פסקה 8; ע"פ 3963/00 בן גביר נ' מדינת ישראל (04.07.00)).
15. לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי הונחה תשתית עובדתית או משפטית המצדיקה את פסילת המותב. טענות הנאשמים נטענו בעלמא, ללא פירוט מספק של היקף וטיב הראיות הבלתי קבילות הנטענות והשפעתן הקונקרטית על שיקול דעת המותב, ואינן מבססות חשש ממשי למשוא פנים. אין במכלול הנסיבות של המקרה דנן פגיעה, ובוודאי לא פגיעה ממשית, במראית פני הצדק, ומכל מקום, המקרה דנן אינו נמנה עם המקרים המיוחדים והחריגים המצדיקים העברת התיק למותב אחר מחמת מראית פני הצדק.
- סוף דבר
16. אשר על כן, דין הבקשה להידחות.
17. בדיון הקבוע ליום 07.01.26 יהיו הנאשמים ערוכים למתן מענה מפורט לכתב האישום. המזכירות תמציא עותק ההחלטה לצדדים
- ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ו, 28 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.